

ת"פ 55634/12 - מדינת ישראל נגד ינון עודי

בית משפט השלום בפתח תקווה
ת"פ 19-12-55634 מדינת ישראל נ' עודי

בפני כבוד השופט אליאנה דניאל
המאשימה: מדינת ישראל

נגד

הנאשם: ינון עודי

גזר דין

רקע

הנאשם הורשע בהתאם להודאותו, במסגרת הסדר טיעון, בכתב אישום מתוקן בביצוע עבירה של גנבה בידי עובד, בהתאם לסעיף 391 בחוק העונשין, התשל"ז- 1977 (להלן: "החוק").

על פי עובדות כתב האישום המתוקן, במועדים הרלבנטיים עבד הנאשם בראש העין כראש צוות שיגור בחברת "כמייפל" (להלן: "החברה"), העוסקת באספקת סחורות.

ב-19.10.2017 לאחר הצהרים, נטל הנאשם ללא רשות מאзор הקבלה בחברה שני משטחים וعليיהם 3300 בקבוקי שמן בשווי כולל של 53,223 ₪. הוא העמיס את המשטחים למשאית, ובהמשך הגיע עם הסחורה להוד השרון, שמכר את בקבוקי השמן לגורם לא ידוע תמורת 20,000 ₪.

לאחר האירועים, ביום 5.11.2017, החיזיר הנאשם 60,000 ₪ לחברה, שווי מחיר הסחורה לצרכן.

تسkieir שירות המבחן

חלק מהסדר הטיעון וללא הסכמה לעונש, הופנה הנאשם לקבלת Tskieir שירות המבחן.

מההטסיקר עולה כי הנאשם, כבן 50, נשוי בשנית ואב ל - 4 ילדים, בהם שני קטינים. הוא עובד עצמאית בתחום השילוחיות, תחתיו 4 עובדים. גם לאורך השנים עבד בעיקר עצמאית בתחום התפעול של נהגים ומחסנים.

הנאשם סיים 12 שנות שירות מלא כלוחם וקצין.

תיק זה מהוועה עברו מעורבות ראשונה ויחידה עם החוק.

עמוד 1

הנאשם נטל אחריות על המיוחס לו והביע חרטה ובושה נוכח מעשיו. הוא הסביר כי ברקע המעשים מצב כלכלי ירוד, בין היתר על רקע תשומתי מזונות עבור ילדיו, ניסיונות לקבלת הלוואות שלא צלחו ותחושת לחץ ומצוקה שמשמעותם שהועצמו גם משום שהתקשה לשטר את סבבתו הקרובה. את הכספי שקיבל תמורת מכירת הסחורה שגנב "יעד לכיסוי" חובותיו. הוא הדגיש בפני קצינת המבחן את גורם הלחץ הכלכלי החרג ואות שימושות תפיקדו כאב ואחראי כמעט בלבד לפרנסה, והחשש כי משפחתו תקרוס אם לא יצליח לפרנסם כפי שציפפה עצמו.

לאחר ביצוע העבירה המשיך בעבודתו, עד שנקרא לבירור והתוודה על מעשיו. העסקתו הסתימה לאחר שהшиб לחברה את תמורת הסחורה שגנב וויתר על חלק מהזכויות שהצטברו לזכותו.

קצינת המבחן התרשמה כי ההליך המשפטי מהו גורם הרתעה והנאשם מכיר בחומרת מעשיו, וכי מדובר באדם מתפרק, בעל כוחות יכולות, המקיים בדרך כלל אורח חיים תקין ויציב, לצד נוקשות מחשבתיות וקושי לנוסת לחצים. במקביל, נמצא כי לא ניכרים אצלו דפוסי חשיבה והתנהגות שלויים ומכאן שאין צורך בהעמדתו בצו מבחן.

שירות המבחן המליך על ענישה בדמות של"צ בהיקף של 250 שעות כענישה קונקרטית שתחזר עברו הנאשם את השלכות מעשו ואחריוום לתוצאותיהם, מוביל לפגוע בתפקידו.

אשר לשאלת הרשותו בדיון, על אף שירות המבחן לא התרשם מנזק קונקרטי, הרי שנוכח החשש שהביע הנאשם שמא הרשעה בפלילים תגרום לפגעה בתעסוקתו הנוכחיית, וכן גם באם יבקש להתפתח בתחום תעסוקה אחרים, המליך שירות המבחן לשקל בחייב את ביטול הרשותו.

טיפולו ב"כ הצדדים

המأشימה טענה כי במעשהיו פגע הנאשם בזכות הקניינית ובערך האמון שבין עובד למעביד. נטען כי הפגיעה אינה ברף הגבואה ביותר, שכן מדובר באירוע חד פ уни, וככפי הగיבנה הושבו על ידי הנאשם. לצד זאת הודגש כי חלקו של הנאשם ביצוע העבירה הוא בלבד, וכי מדובר באירוע מתוכנן שהצריך חשיבה ותיאום מול הגורם שרכש את הנכס הganוב.

הוגשה אסופה פסיקה, המלמדת לשיטת ב"כ המأشימה על הפסיקה הנהוגת, ובהתבסס על פסיקה זו עטרה המأشימה לקבוע מתחם הנע בין 6 - 18 חודשים מאסר.

בהתייחסה לנסיבות שאינן קשורות ביצוע העבירה, שקרה המأشימה היעדר עבר פלילי, העובדה כי הנאשם הודה וחסן זמן שיפוטי יקר, ובאופן מהיר יחסית החזיר את מלא סכום הganוב לחברה. הוטעם כי החברה לא פוצטה מעבר להשבת הסכם אותו הייתה מקבלת לו היה השempo נמכר לצרכן. כן נלקח בחשבון הتسקיר החובי שהוגש בעניין הנאשם, הגם שהשירות המבחן התרשם מנסיבות חשבתיות, מקרים בוויסות לחצים ומקשי לשטר את סבבתו, דפוסים שמנעו ממנו הפעלת שיקול דעת.

נטען כי בהתאם לכלל, ביצוע עבירה גורר בעקבותיו הרשעה, ורק במקרים חריגים ויחודיים המצדיקים זאת, נמנעים בתו המשפט מהרשעה. בנסיבות אלו התנגדה המאשימה לביטול הרשעה, וביקשה למקם את העונש בשליש התחثان של מתחם הענישה ולגוזר על הנאשם עונשים נלוויים של מאסר על תנאי וקנס סמלי.

ב"כ הנאשם הינה לניסיונו האישיות של הנאשם, אדם נורטטיבי ומתפרק, נעדר עבר פלילי, אשר שירת שירות מלאוים, נשוי בשנית ואב לארבעה, בהם ילד החולה בסכנת נعروם.

צין כי הנאשם לקח אחריות מלאה על מעשיו מהרגע הראשון, הודה, הביע חרטה אמיתית וכנה, וחסר בזמן שיפוטי. המעשה אותו ביצع הנאשם נעשה ללא תכנון מוקדים ובאופן חד פעמי, בשנת 2017, כשברקע ל谋שה מצב כלכלי קשה, תוך שהנ帶ה התקשה בתשלום מזונות לילדים, ודאג למימון התרופות לבני.

צין כי הנאשם החזיר את מלא הסכום לחברה, אך שהנזק לחברה רופא ועצמת הפגיעה באינטרס הציבורי פחתה. כן נטען כי הנאשם יותר על מרבית זכויותיו הסוציאליות.

שליחת הנאשם למאסר, ولو בעבודות שירות, תפגע במתה לחמו, שעלה שנוכח מגפת הקורונה ספק אם לאחר מכן יצליח לחזור למעגל העבודה.

מתוך הכרה במדיניות הענישה, לא ביקש ב"כ הנאשם להורות על ביטול הרשעה, ותוך הפניה לפסיקה עתר לאפשר לנ帶ה להמשיך לפעול באופן יצירתי ותרום לחברה, ולהשיט עליו מאסר מותנה, וכל היותר גם של"צ.

הנ帶ה, בדברו האחרון, הבahir כי הוא לוקח אחריות על מעשיה ומכה על חטא. לדבריו, הוא עובד כמנהל שלוחים כתעת, תחתיו מצויים עובדים, והוא ביקש התחשבות בו גם נוכח הנסיבות המשפחתיות שפורטו לעיל, והשבת תמורה הגניבת לחברה.

דין והכרעה

הנ帶ה שבפניו ניצל את נגישותו לסתורה ואת האמון שרחש לו מעבידו, בכך שגנב משטחי סחורה בשווי 53,000 ₪, ומכר אותם לצד ג', בשלשלו לכיסו את התמורה.

הgem שהנ帶ה ביצע מעשה שלכורה אינו מתוכנן, והוא חד פעמי, הרי שלא ניתן להtauלם מגובה הסכום אותו גנב, כמו גם מכך שהוא מצא, לכארה בקלות, רוכש עבור כמות הסחורה הגדולה אותה גנב, יידע لأن לנסוע ומתי, על מנת למכור את הרכוש הגנוב.

יזכר כי לצד העבירה של גניבת ידי עובד קבוע המחוקק עונש מאסר בן 7 שנים, אשר יש בו כדי לבטא את חומרת

המעשה וסלידת המחוקק מהתנהגות זו. מאפייניה הייחודיים של העבירה באו לידי ביטוי בפסקת בתי המשפט, אשר הבהירה כי העבירה נושאת יסוד של פגיעה באמון, לצד הפגיעה ברכושו של الآخر הנגרמת בכל מעשה גניבה.

הוטעם כי עובד חייב חובת נאמנות למשרתו, וכי למשريك קל להציג מפני גנבים "מן החוץ", שעה שההתגוננות מפני גנבים מבית קשה יותר, אף פוגעת במרקם היחסים שבין עובד למשريك.

כן עמדה הפסקה על כך שככלל, לעובדים נגישות לרכוש מעסיקיהם, וכך להם באופן יחסית לבצע את העבירה הנדונה.

בהתאם לסעיף 40ג(א) בחוק, מתחם העונש ההולם נקבע בהתאם לעיקרון ההלימה, תוך התחשבות בערך החברתי שנפגע, במידה הפגיעה בו, בנסיבות הקשורות ביצוע העבירה ובנסיבות הענישה הנהוגה.

בחינת מדיניות הענישה מלמדת כי ככל הושתו במקרים דומים, כאשר שווי הגניבה היה קרוב לשווי הגניבה הנידונה בפניי, עונשי מאסר - לריצוי בדרך של עבודות שירות או במאסר ממש:

ברע"פ 3153/10 **שבתשילי נ' מדינת ישראל**, ניתן ביום 29.4.10 (פורסם בנבזה) דחה בית המשפט העליון את בקשה המבוקש, אשר גנב ממבעדיו ב-3 הzdמומיות, סכום כולל של כ-2000 \$. המבוקש נידון בבית משפט השלום למאסר על תנאי, ובערעור המדינה לבית המשפט המחוזי הוחמיר עונשו והוא נידון ל-8 חודשים מאסר בפועל ולקנס.

ברע"פ 3315/10 **מקסים גרינקו נ' מדינת ישראל**, ניתן ביום 27.5.10 (פורסם בנבזה) דובר בבקשתו שגנב מקום העבודה כ- 93,000 ₪. בבית משפט השלום נגזרו על המערער 7 חודשים מאסר. בית המשפט המחוזי החרمير עונשו והעמידו על 12 חודשים מאסר, ובקשה רשות הערעור נדחתה.

ברע"פ 5540/15 **גולוריה גאווי נ' מדינת ישראל**, ניתן ביום 24.8.15 (פורסם בנבזה) נדחתה בבקשת המבוקשת, אשר הודהה ביצוע עבירות של גניבה בידי עובד, זייף מסמך בכוונה לקבל באמצעות דבר בנسبות מחמירויות, שימוש במסמך מזויף וקיבלה דבר בנسبות מחמירויות. המבוקשת, עבדת משק בית, בת 53, אלמנה ואם ל-7, גנבה שיקים ובאמצעותם רכשה מצרכים ושירותים בסך כולל של כ- 105,000 ₪. נקבע מתחם ענישה הנע בין 6 חודשים ועד 12 חודשים מאסר, והושתו עליה 8 חודשים מאסר בפועל, חרב המלצה שירות המבחן להטיל עליה צו מבחן.

ברע"פ 2709/10 **אבו עיש נ' מדינת ישראל**, ניתן ביום 13.4.10 (פורסם בנבזה) נדחתה בבקשת רשות ערעור של רוקח שהורשע בעבירה של גניבה בידי עובד, בכיר שганב תרופות ומכר אותן תמורת כ-3700 ₪. בהזדמנות נוספת נספת גנב 50 תרופות ומכר אותן תמורת 4,666 ₪. על המבוקש נגזרו 5 חודשים עבודות שירות, מאסר מותנה וקנס, חרב המלצה שירות המבחן לבטל את הרשותו ולהשיט עליו של"צ.

בע"פ (מחוזי מרכז) 18-12-19358 **בנימין נ' מדינת ישראל**, ניתן ביום 12.2.19 (לא פורסם), הודה המערער בגניבה בידי עובד, שעה שganב בהzdמומיות שונות סכום המცטבר ל-5000 ₪ מכסי חנות אותה ניהל. נקבע מתחם ענישה

הנע בין 6 ל- 18 חודשים מאסר, ונגזרו על המערער 6 חודשים לירצוי בעבודות שירות, לצד מע"ת וקנס. גם באותו עניין מדובר היה באדם נורטיטיבי, נעדר עבר פלילי, אשר השיב את סכום הגניבה, ובנו אובחן כסובל מלוקות מורכבת. אף בעניינו הוגש תסקיר חיובי, וחרף זאת נדחה הערעור ואושר מתחם הענישה.

בע"פ (מחוזי ת"א) 14-10-20466 **אליטוב נ' מדינת ישראל**, ניתן ביום 25.2.15 (פורסם ב公报) - קיבל בית המשפט המחויז ערעоро של נאשם על חומרת עונשו, לאחר שבית משפט השלום הטיל עליו 6 חודשים לירצוי בדרך של עבודות שירות בגין גניבת סך מצטבר של כ-10,000 ל"ח מעטיסקו בהזדמנויות שונות במשך מספר חודשים. בית המשפט המחויז קבע כי הענישה בגין עבירה זו חייבת לכלול רכיב של מאסר, אולם בשל נסיבות חייו הקשות של הנאשם, לצד כברת הדרך המשמעותית אשר ביצעה לשיקום חייו - העמיד את עונשו על 4 חודשים בלבד.

מקרים נוספים אשר הוצגו בפניי על ידי ההגנה אינם אפשריים לגזר גזירה שווה למקרה דנן, שכן במקרים הוואשמו הנאשמים בביצוע עבירה של גניבה ולא בגיןה בידי עובד, באופן המשליך מטבע הדברים על מדיניות הענישה (ת"פ (שלום קריית גת) 12-03-45818, **מדינת ישראל נ' אברמוביץ ואח'**, ניתן ביום 15.7.15 (פורסם ב公报)). במקרה אחר נידון הנאשם לצו מבחן (ת"פ (שלום ירושלים) 18-01-379, **מדינת ישראל נ' אבי אדרי**, ניתן ביום 15.7.19 (פורסם ב公报)). במקרה נוסף ייחס בית המשפט חשיבות להליך של צדק מאהה שהתנהל בין הצדדים (עפ"ג (מחוזי חיפה) 13-04-40674, **מדינת ישראל נ' קטש ואח'**, ניתן ביום 13.7.11 (פורסם ב公报)), ועוד.

בנסיבות אלו, ולאחר שנדרשתי למכלול השיקולים הרלבנטיים, יקבע המתחם כנע בין 3 חודשים לירצוי בעבודות שירות, ל- 10 חודשים מאסר, לצד ענישה נוספת.

לא מצאתי כי קיימים שיקולים המצדיקים סטייה מהמתחם לחומרה או ל��ולה.

אשר לשאלת ביטול הרשעה, יאמר כי בדיון לא עתר ב"כ הנאשם לאימוץ המלצת שירות המבחן בסוגיה זו, משביטו הרשעה יעשה במקרים חריגים בלבד, ומשעסקין בנאשם העובד לאורך שנים עצמאו, ולא נמצאה פגעה קונקרטית בעתידו ככל שתITIONAL הרשעה על כנה.

הענישה היא לעולם אינדיבידואלית, וגורם הדין לעולם מורכבת, ביותר שאות כושטקין באדם נורטיטיבי אשר חטא באופן חד פעמי.

בגדדי המתחם יש להתחשב בקבלת האחריות על ידי הנאשם, ובתשלים מלא סכום הנזק על פי "ערך השוק" עם גילוי המעשה, אך שבסופו של יום לא נגרם לחברה נזק כלכלי.

מטרוני הצדדים ומתスクיר שירות המבחן על הנזק אשר הביאו את הנאשם לביצוע המעשה, ועיקרם במצבו הכלכלי המורכב ובאי הפעלת שיקול דעת.

בסוף של יום, והגמ שכאמור עסקין במעשה חד פומי, הרי שגניבת שחורה בערך של כ-000,53 נס, בידי עובד מסעיסקו, היא מעשה המחייב עונשה ממשית בצדו, חרף הנסיבות המקלות שנימנו לעיל.

**נוכח מכלול השיקולים ל科尔א, אני מוצאת למקם את הנאשם ברף התחתון של המתחם אותו קבעתי, ולפיכך
משיטה עליו את העונשים הבאים:**

א. 3 חודשים מאסר לריצוי בעבודות שירות, בהתאם לחוות דעת הממונה.

ב. 5 חודשים מאסר על תנאי לפחות 3 שנים, לבלי עבר עבירה רכוש.

נוכח מכלול הנסיבות, לא מצאתи להשיט על הנאשם גם קנס.

ה הנאשם יתיצב לריצוי עונשו במשרדי הממונה על בעבודות השירות במחוז מרכז ביום 21.6.27 בשעה 00:08.

העתיק גזר הדין ישלח לשירות המבחן ולממונה על בעבודות השירות.

זכות ערעור כדין.

ניתן היום, כ"ו ניסן תשפ"א, 08 אפריל 2021, בהעדר הצדדים.